

og hans Medhjælpere. Derfor denne Mand ikke kan overkomme sine Forretninger, — det er jo paastaet, at han vil faae ganske Overordentligt at bestille —, saa synes mig, at der er en meget simpel Udvei; man kan nemlig holde 2 Overanlagere, een i Sjælland og een paa Nerne; det forekommer mig aldeles uvæsentligt, om denne Overanlager kan gaae hen og procedere for Højesteret. Jeg forudsætter, at Udkaftets Bestemmelse i saa Henseende gaaer igjennem; men at henlægge Anklagemagten til Landsoverretterne, tror jeg vilde være urigtigt. Jeg seer slet ikke, hvad Overretten som Domstol har med Anklagevæsenet at bestille. Naar Anklagemagten skal være hos Overretten, skal der naturligvis være et ulige Antal Dommere, der skulle udstede Anklagekjendelsen; det skal da være 3 eller 5. Men det vilde jo tage meget lang Tid, inden man faaer en saadan Anklagekjendelse forfattet, og det at skrive Anklagekjendelsen vilde for den offentlige Anklager, der er en Mand med et særdeles juridisk Blik, ikke have Meget at betyde i de smaa Sager, og Sagernes Omfang vil, saavidt jeg forstaaer Udkaftet, meget indskrænkes ved den Procesmaade, der er foreslaaet.

Jeg vil indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg gjentager, at det egentlige Nævningedraft forekommer mig særdeles helbigt, men at jeg ikke anseer Grundlovens Tilfagn om Retspleiens Organisation for at være løst alene derved, at vi helbigt faae opfyldt den sidste Deel af Grundlovens § 79; jeg mener, at vi ogsaa for at løse Grundlovens Opgave maae have § 79 1ste Membrum og § 76 fuldbestgjorte. Det er for at bringe disse Spørgsmaal paa Bane, at jeg har taget Ordet; jeg vilde ellers ikke have opholdt Thinget, efterat Forhandlingerne nu have været paa 4de Møde.

Bensløffe: Efter de Udtalelser, der ere ffete, skal jeg ikke opholde det ærede Thing ret længe, saameget mere som jeg næsten kunde sige, at der er sagt Alt, hvad der kunde være at sige. Der er imidlertid et Punkt, som jeg skal tillade mig særligt at berøre, det er det, der indeholdes i § 35, hvor der er Tale om, at det Udvalg, der efter § 34 skal bestaae af Amtmanden samt tvende andre

Mænd foruden ham, skulde være berettiget til at udnævne et vist Antal Nævningepligtige for hvert Amt. Det forekommer mig at være meget uheldigt, at disse Mænd skulde være i Besiddelse af denne Ret. Det vil være umuligt for dem at kjende Personerne i de forskjellige Sogne rundt om i hele Landet, og det vilde derfor være bedre, om dette blev forandret derhen, at de Nævningepligtige i de respektive Communer bleve berettigede til at udnævne hver især et vist Antal, f. Ex. 1 af hver 50 Nævningepligtige; thi da de Nævningepligtige skulde udvælges af Folket, forekommer det mig rigtigt, at ogsaa Folket selv udnævner dem. Der var forresten en anden Yttring, der er falden med Hensyn til den indskrænkede Valgliste, som kunde foranledige mig til nogle Bemærkninger; men da den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (P. Olsen) har udtalt sig derom, skal jeg henholde mig til hvad han i saa Henseende har ytret. Forøvrigt maa jeg fuldkommen være enig med den ærede Rigsdagsmand for Njøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Kiebe) i, at det egentlig ingen Hast har med at gennemføre Lovudkast, førend vi faae nogle andre Reformers, vedkommende Straffevæsenet. Til disse Bemærkninger skal jeg paa dette Stadium af Sagen indskrænke mig.

M. Jensen: Naar jeg tager Ordet paa dette Stadium af Sagens Forhandling, er det, fordi der er et Punkt i Udkaftet, som efter min Mening staaer i en saa besynderlig Modstrid med den hele humane og frisindede Aand, som iøvrigt gaaer igjennem Lovudkastet, at det er mit Haab, at den ærede Minister vil lade sig bevæge til deri at gjøre en Forandring, som jeg anseer for meget nødvendig. Den store Betydning, Nævningeretten skal have paa Folkets Udvikling, og som den utvivlsomt vil faae, naar hele Sagen bliver ordnet paa en god Maade, bestaaer jo deri, at Befolkningen kaldes til en virkelig Deelagtighed ogsaa i den dømmende Magt, saaledes som Forholdet jo allerede nu er i politisk Henseende. Men denne Opgave er efter min Mening paa en høist utilsvækkelig Maade løst i det foreliggende Udkaft, idet nemlig §§ 29 og 30 ligefrem ubelukke en overordentlig betydelig Deel af Befolkningen